

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Conversatione Apostolica - A Curatoribus Animarum piè & fructuosè instituenda ; Complectens varios & solidos modos juvandi & consolandi diversorum Statuum Personas afflictas, præcipuè aegras & captivas ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Memb. I. Quomodo ad plures actus virtutum simul excitandi sint ægri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49274](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49274)

loqui sinant de rebus, quæ ipsorum afflictiones augete potius quam minuere queant.

§. VIII.

Quomodo ægri ad varias virtutes exercendas sunt excitandi, & adjuvandi.

Duplici modo excitari possunt Infirmi ad virtutum exercitium. 1. Ut una vice pluribus simul exercendis assistant. 2. Ut in una duntaxat per varios actus exercenda occupentur, quod maximè suadendum est, si diutius ægerent, & frequentius ab Operario visitentur. De utroque modo, quoniam hoc exercitium præ aliis conducit ad mentis & solatium ægrorum augendum, hoc loco breviter agendum est.

MEMBRUM I.

Quomodo ad plures simul actus virtutum exercendus sit æger.

I. Duplex ferè modus assignari potest virtutes plures exercendi. Primus est, ut quævis virtus solitarie accipere directè & formaliter exerceatur hoc vel simili modo.

Quis ego sum, ô Domine, ut contradicam superbiæ veracitati & revelationi tuæ? Credo, Domine, credo, quidquid revelare dignatus es.

Quis unquam speravit in te, Domine, & confusus est? Spero itaque & ego, ô Domine, quidquid promittere dignatus es.

Quid mihi est in cælo, & à te, mi DEUS, quid tibi super terram? nihil, nihil, ô DEUS, te ergo amo super omnia, & amabo in æternum.

Quis dabit capiti meo aquas, & oculis meis fontem lacrymarum, ut defleam peccata mea? doleo, ô Deus, doleo, quia te summum bonum toties offensus.

Quid retribuam tibi, Domine, pro omnibus quæ retribuisti mihi? Laudo & benedico te, Domine, superexaltabo in sæcula.

Quis mihi det, ut patiar pro te, Redemptor mi JESU? Patiar tecum, ô JESU? Patiar tecum, ô JESU, patiar libenter: auge dolores, auge patientiam.

Quis mihi dabit pennas sicut columbæ, & volabo, & requiescam in te, Deus meus, & omnia. Cupio ergo, ah cupio dissolvi, & esse tecum, ô dulcissime mi JESU.

Quis ego sum, ut contradicam Domino meo? omne, quod erit ante oculos ejus bonum & optimum, faciam. Quidquid autem illi placuerit, hoc mihi erit optimum omnibus diebus vitæ meæ. Fiat, ergo, ô Domine, fiat voluntas tua, sicut in cælo, & in terra.

II. Alter modus est, ut per quæstiones ægris præbeatut occasio varias virtutes exercendi hoc modo.

Age. Fili dilecte, credisne firmiter, quod DEUS velut suprema Veritas per Ecclesiam credendum proposuit? R. æger. Credo. Aduge, ô DEVS, hanc fidem meam.

Num vitam æternam speras, te non quidem ob merita tua, sed tamen per misericordiam DEI, & merita JESU Christi Redemptoris tui, & B. Virginis, aliorumque Sanctorum intercessionem obtenturum? R. Spero, ô Deus, confirma me in fiducia mea.

Num verò Deum ex toto corde, & ex totis viribus diligis, & quidem propterea solùm, quia ob supremam bonitatem super omnia diligere meretur? R. Diligo, & diligam deinceps. O Deus, conserva me in charitate tua.

An verò propterea doles ex animo, quòd tam bonum Dominum tam graviter offenderis, ideòque suppliciter veniam petis? R. Ah doleo, & peto. Misere mei Deus secundum magnam misericordiam tuam!

Num autem & firmum habes propositum, peccata omnia pro viribus devitandi, & dignam pro præteritis peccatis satisfactionem præstandi, vitamque tuam seriò emendandi? R. Sic statuo, sic volo. Confirma, ô Deus, quod operatus es in me.

An verò ignoscis ex animo omnibus, qui te unquam offe-
derunt, sicut tibi ignosci cupis à DEO? R. Ignosco ex ani-
mo. Ah Deus, & tu ignosce illis, & mihi, quia nescivimus
quid fecerimus.

Credísne, quòd Deus tanquam fideus & benignus Pater
te sollicitus sit, & ideò te totum providentiæ illius guberna-
tum committis, ut statuatur tecum, quodcunque illi place-
rit? R. Ah committo me, resigno me cum summa fide.
Fiat, ó Domine, voluntas tua sicut in cælo, ita & in terra.

Num beneficia ab illo hæcenus collata agnoscis, & illa
ex animo desideras, ut pro illis gratissimum exhibere te-
ris? R. Agnosco, & gratias ago, & æternum gratus esse
dero,

An verò paratus es tantum Benefactorem non tantum
Speritatis, sed etiam adversitatis tempore laudare, & bene-
cere, ideòque hunc morbum cum summa patientia & constan-
tia, quamdiu ipsi placuerit, sufferre desideras? R. Para-
sum; si enim bona de manu Domini suscepi, mala curam
suscipiam?

Num autem agnoscis, te dolores hos proprijs viribus
ferre non posse, atque adeò Deo, in quo te omnia posse cen-
dis, demissè pro sua gratia supplicas? R. Confiteor & rogo
quantum possum. O Deus exaudi humiles preces meas.

An denique hanc intentionem, afflictionem, & dolores
tuos cum affectionibus & passione Christi Redemptoris
uniri, & per ista, quod tuis actionibus deest, suppleri desi-
deras? R. Ah desidero eas uniri! Suscipe, quæso illas à DEO
& ut tibi acceptæ sint, respice non in me, sed in faciem
tui.

MEMBRUM II.

Quomodo ad quamvis virtutem separatim
excitandi sint Infirmi.

I. Multæ quidem sunt virtutes, ad quas Infirmi excita-
ri possunt, verùm earum aliquæ plerumque in exercitijs
primariarum virtutum, de quibus mox dicetur, velut Minus
& ancillæ immisceri solent; unde non opus est, hoc loco
specialiter de illis aliquid indicare, sed sufficet, si ostendatur
quomodo ad primarias virtutes excitari debeant Infirmi.